

Mál nr. 200/2018

M og

V vegna fasteignatryggingar.

Ágreiningur um túlkun gildissviðs vátryggingarskilmála vegna tjóns á fasteign 14.5.2018.

Gögn.

Málskot málskotsaðila, móttekið 18.6.2018, ásamt fylgiskjöllum.

Bréf V, dags. 28.6.2018 ásamt myndum.

Tölvupóstur M, dags. 29.6.2018.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram festingar gáfu sig á skápahurðum í eldhúsinnréttingu M 14. maí sl. þannig að þær losnuðu og lentu á borðplötu eldhúsinnréttingar og gólfi eldhúss sem leiddi til tjóns. Á myndum af vettvangi sjást ummerkin nokkuð greinilega.

M telur að tjónið eigi undir gildissvið fasteignatryggingar hennar þar sem kemur fram í 15. gr. vátryggingarskilmála að vátryggingin bæti „*Tjón sem verður á vátryggðri húseign vegna þess að festingar á innanhússloftklæðningu eða naglfastri innréttingu gefa sig skyndilega.*“ M vísar til þess að það standi ekki í sömu skilmálum að innréttingin verði öll að falla niður til að tjón sé bætt.

V telur að það séu tvö skilyrði í orðalagi 15. gr. vátryggingarskilmála, þ.e. annars vegar að festingar á innanhússloftklæðningu eða naglfastri innréttingu gefi sig og hins vegar að það gerist skyndilega. V telur að festingar á naglfastri innréttingu hafi ekki gefið sig í greind sinn heldur hafi skápahurð losnað úr innréttingunni þegar hún var í notkun og því séu skilyrði um að festingar hafi gefið sig ekki uppfyllt og ekki sé heldur sýnt að það hafi gerst skyndilega.

Álit.

Ágreiningur M og V snýst um túlkun á gildissviðsákvæði í vátryggingarskilmálum sem er í stöðluðum vátryggingarskilmálum fasteignatryggingar V og sett er einhliða af V. Orðalag ákvæðins er eins og áður greinir það að vátryggingin bæti tjón sem verður þegar „festingar á innanhússloftklæðningu eða naglfastri innréttingu gefa sig skyndilega.“ Með því að orða ákvæðið með þeim hætti að festingar á naglfastri innréttingu gefi sig verður með almennri orðskýringu ekki hægt að skilja ákvæðið öðruvísi en að festingar á slíkri innréttingu (eða innanhússloftklæðningu eftir atvikum) verði að gefa sig til að bótaskylda stofnist. Festingar skápahurða á innréttingu M eru á henni og verður umrætt gildissviðsákvæði skilmálanna ekki túlkað svo þröngt að það beri að skilja það þannig að festingar innréttingarinnar sjálfrar þurfi að gefa sig til að bótaskylda stofnist. Ef V hafði í hyggju að hafa gildissvið vátryggingarinnar með þeim hætti þá hefði félaginu verið í lófa lagið að orða ákvæðið með skýrari hætti, t.d. með því að vísa ekki eingöngu til festinga „á“ innréttingu heldur þeirra festinga sem halda innréttingu (eða innanhúss loftklæðningu) uppi í heild. Vafa um orðalag verður að skýra vátryggðum í hag í ljósi fyrrnefndrar aðstöðu þar sem V semur einhliða skilmála vátryggingarinnar. M á því rétt á bótum úr fasteignatryggingu sinni hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr fasteignatryggingu hjá V.

Reykjavík, 31. júlí 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögmaður

Jón Magnússon lögmaður